

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 560/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. septembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 127/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. júna 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 127/2014.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že pred Okresným súdom Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) prebieha pod sp. zn. 11 C 216/2012 konanie, v ktorom sa ako navrhovateľ domáha proti odporcovi [REDACTED] priznania nemajetkovej ujmy. Rozhodnutie okresného súdu zo 14. októbra 2013 považoval sťažovateľ za svojvoľné a arbitrárne, preto podal proti nemu 28. novembra 2013 odvolanie, ktoré bolo predložené krajskému súdu na rozhodnutie 28. februára 2014. Sťažovateľ namietal, že do podania tejto ústavnej sťažnosti nebolo o jeho odvolaní rozhodnuté, čím krajský súd porušuje zásadu rýchlosti súdneho konania. Vec považoval po právnej a skutkovej stránke za jednoduchú, avšak pre neho za mimoriadne významnú. Zdôraznil, že k prieťahom v odvolacom konaní neprispel.

3. Sťažovateľ sa domáhal aj finančného zadosťučinenia vo výške 3 400 €, čo zdôvodnil stavom právnej neistoty, bezmocnosti, beznádeje a psychickej ujmy.

4. Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu prijať sťažnosť na ďalšie konanie a nálezhom takto rozhodnúť:

„1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní č. k. 8 Co/127/2014 porušené boli.

2. Krajskému súdu v Bratislave sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 8 Co/127/2014 konal bez zbytočných prieťahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3 400,- Eur, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDACTED] priznáva úhradu trov konania v sume 303,08 Eur, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne - advokátky [REDACTED] do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

5. K sťažnosti sťažovateľa sa krajský súd vyjadril podaním zo 6. septembra 2017 pod sp. zn. 1 SprV/410/2017. Uviedol, že vec okresného súdu sp. zn. 11 C 216/2012 mu bola predložená na konanie a rozhodnutie 28. februára 2014. Podľa vyjadrenia zákonnej predsedníčky senátu nie je vec sťažovateľa mimoriadneho významu, preto si nevyžadovala prioritné vybavenie. Sťažovateľom tvrdený záujem o urýchlené konanie spochybnila nepodaním jeho žiadosti o urýchlené vybavenie vecí. Krajský súd upriamil pozornosť ústavného súdu na skutočnosť, že rozsudkom krajského súdu z 18. júla 2017 bol potvrdený rozsudok okresného súdu. Zároveň zdôraznil, že neeviduje sťažnosť sťažovateľa na prietahy v súdnom konaní podľa zákona č. 757/2004 Z. z o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

9. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

10. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa preskúmal z pohľadu splnenia všeobecných a osobitných náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50), oboznámil sa s obsahom spisu krajského súdu sp. zn. 8 Co 127/2014 a dospel k záveru, že jeho sťažnosti nie je možné vyhovieť.

11. Z obsahu predmetného spisu vyplýva, že odvolacie konanie pred krajským súdom bolo začaté 28. februára 2014, keď bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa. Rozsudkom vyhláseným 18. júla 2017 krajský súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Rozsudok krajského súdu bol vypracovaný 14. augusta 2017 a opísaný 17. augusta 2017 a spis bol vrátený okresnému súdu 30. augusta 2017. V súčasnom období sa rozhodnutie krajského súdu doručuje účastníkom konania prostredníctvom okresného súdu.

12. Poukazom na uvedené ústavný súd už nevzhladol priestor na dosiahnutie nápravy vyslovením porušenia práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Krajský súd vykonal úkony smerujúce k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa v ním namietanom postupe krajského súdu, v dôsledku čoho nemohol už krajský súd ani porušovať jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. K náprave pristúpil krajský súd bez vedomosti o ústavnej sťažnosti sťažovateľa, keďže bola doručená krajskému súdu na vyjadrenie až 28. augusta 2017.

13. Ústavný súd opakovane judikoval, že ústavná sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07). V súlade s ustálenou judikatúrou ústavný súd v danom prípade konštatuje, že po dosiahnutí stavu právnej istoty sťažovateľa stráca vyslovenie porušenia jeho práva svoj praktický význam a takéto rozhodnutie ústavného súdu by nadobudlo formalistický rozmer.

14. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2017